

Sygn. akt I.Ca 135/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Alicja Wiśniewska (spr.)
Sędziowie:	SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Aneta Ineza Sztukowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) S.A. w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 26 stycznia 2018r., sygn. akt I C 840/16

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda W. W. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu przed Sądem II – giej instancji.

SSO Aneta Ineza Sztukowska SSO Alicja Wiśniewska SSO Mirosław Krzysztof Derda

Sygn. akt I.Ca. 135/18

UZASADNIENIE

Powód W. W. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 39.059,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24.11.2015r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 23.10.2015r. doszło do szkody w jego pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...), który był ubezpieczony w zakresie dobrowolnego ubezpieczenia autocasco w pozwanym Towarzystwie ubezpieczeń. Po zgłoszeniu szkody ubezpieczyciel ustalił wysokość szkody na kwotę 14.350,00 zł, zakwalifikował ją jako szkodę całkowitą, a następnie decyzją z dnia 21.01.2016r. odmówił wypłaty odszkodowania. Powód wskazał,

iż pozwany znacznie zaniżył wysokość należnego mu odszkodowania i z nieznanых mu przyczyn odmówił wypłaty jakiegokolwiek kwoty z tego tytułu. Powód w celu zweryfikowania ustalonej przez pozwanego wartości szkody zlecił niezależnemu rzeczoznawcy sporządzenie ekspertyzy technicznej samochodu. Rzeczoznawca ów wyszacował koszty naprawy pojazdu powoda na kwotę 38.609,85 zł brutto. Powód zakwestionował również zakwalifikowanie przez pozwanego powstałej szkody jako szkody całkowitej, albowiem w jego ocenie koszt naprawy jego samochodu nie przekracza 70% jego wartości sprzed szkody tj. kwoty 70.400,00 zł. Powód wskazał, iż na żadaną pozewm kwotę składa się odszkodowanie w wysokości 38.609,85 zł oraz koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy w wysokości 450,00 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 24 marca 2016r. w sprawie sygn. akt I. Nc. 562/16 Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Suwałkach uwzględnił żądanie powoda w całości oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

Pozwany (...) S.A. w W. w terminie wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany przyznał, iż łączy go z powodem umowa dobrowolnego ubezpieczenia autocasco. Podał, że została mu zgłoszona szkoda w pojeździe marki A. (...) nr rej. (...), która miała powstać dnia 23.10.2015r. Pozwany odmówił jednak wypłaty odszkodowania, gdyż do uszkodzenia pojazdu powoda nie mogło dojść w przedstawionych przez powoda okolicznościach. Pozwany wskazał, iż powód nie przedstawił faktury VAT z tytułu naprawy pojazdu A. (...) nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 23.10.2015r. . Pozwany podniósł, iż powód nie wykazał okoliczności zdarzenia, w którym doszło do uszkodzenia jego pojazdu, znaczne zawyżenie kosztów naprawy pojazdu wbrew postanowieniom OWU AC oraz zarzut zaistnienia szkody całkowitej. Pozwany wskazał, iż wartość pojazdu marki A. (...) nr rej (...) w stanie uszkodzonym ustalił w oparciu o najwyższą ofertę uzyskaną na internetowym portalu aukcyjnym.

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2018r. Sąd Rejonowy w Suwałkach, w sprawie sygn. akt I. C. 840/16 zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda W. W. kwotę 36.123,79 zł wraz z odsetkami liczonymi od następujących kwot: od 35.673,79 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 24.11.2015r. do dnia 31.12.2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty i od 450,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19.02.2016r. do dnia zapłaty; oddalił powództwo w pozostałym zakresie; zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.777,68 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Suwałkach) tytułem brakujących kosztów sądowych kwoty następujące: od powoda W. W. – 112,08 zł; od pozwanego (...) S.A. w W. – 1.289,01 zł.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł o następujące ustalenia faktyczne i prawne.

W. W. zawarł z (...) S.A. w W. umowę dobrowolnego ubezpieczenia autocasco (AC) samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...). Umowa została zawarta na okres od dnia 23.04.2015r. do 22.04.2016r. Integralną część umowy ubezpieczenia łączącej ww. strony stanowiły przy tym ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów – (...) (bezsporne dodatkowo: polisa nr (...), k.7-8, Ogólne Warunki Ubezpieczenia k. 53-72)

Zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia szkoda całkowita jest to strata majątkowa powstała w wyniku zniszczenia lub uszkodzenia pojazdu w takim stopniu, że koszt jego naprawy wyliczony przez (...) S.A. w (...) S.A. w systemie kalkulacyjnym A. lub E. w wartościach brutto tj. z uwzględnieniem podatku VAT przekracza 70 % wartości rynkowej pojazdu (w stanie bezpośrednio przed zdarzeniem wywołującego szkodę) określonej na dzień powstania szkody. Zgodnie z § 12 ust 3 i 4 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia w razie wystąpienia szkody całkowitej odszkodowanie jest ustalane w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy wartością rynkową pojazdu na dzień powstania szkody, a wartością jego pozostałości po szkodzie. Wartość pozostałości pojazdu ubezpieczyciel określa indywidualnie, uwzględniając między innymi wartość pojazdu bezpośrednio przed zdarzeniem, rozmiar uszkodzeń, stopień zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części oraz sytuację rynkową w zakresie obrotu pojazdami uszkodzonymi. Wartość rynkowa pojazdu, zgodnie z § 2 pkt 49 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia to wartość pojazdu ustalona na podstawie aktualnych notowań cen rynkowych pojazdu danej marki, typu i roku produkcji z uwzględnieniem jego cech indywidualnych, wyposażenia, przebiegu i stanu technicznego. Podstawę ustalenia wartości rynkowej pojazdu

stanowią notowania zawarte w katalogach cen pojazdów E. lub (...)Ekspert. Przy braku notowań danego pojazdu, aktualnej wyceny wartości rynkowej pojazdu dokonuje niezależny rzeczoznawca samochodowy (dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczenia k. 53-72)

W dniu 23 października 2015r. w miejscowości P. doszło do uszkodzenia samochodu marki A. (...) nr rej. (...) należącego do W. W.. W. W. podczas próby wyjechania po ugrzęźnięciu samochodu w błocie, stracił nad nim panowanie i uderzył tylną częścią w drzewo oraz bokiem z prawej strony otarł się o narożnik budynku. W wyniku otarcia samochodu o narożnik budynku doszło do uszkodzenia błotnika przedniego prawego i tylnego prawego, lusterka zewnętrznego prawego, klamki zewnętrznej drzwi przednich prawych, zderzaka tylnego i lampy tylnej prawej. Z kolei w wyniku otarcia o drzewo powstały uszkodzenia zderzaka tylnego w części środkowej, pokrywy komory bagażnika, szyby pokrywy bagażnika, dodatkowej lampy stopu i spojlera tylnego (dowód: zgłoszenie szkody, k.51-52, opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego A. S., k. 261-300).

W dniu 23.10.2015r. W. W. zgłosił szkodę powstałą w jego pojeździe marki A. (...) nr rej. (...) S.A. w W., które następnie sporządziło w dniu 29.10.2015r. wycenę wartości tego pojazdu przed szkodą oraz różnicy wartości pojazdu przed i po szkodzie. Ustalając, iż w pojeździe nastąpiła szkoda całkowita ubezpieczyciel ustalił wartość pozostałości pojazdu na kwotę 37.650,00 zł. Wartość ta została przez (...) S.A. w W. ustalona za pośrednictwem aukcji internetowej w ramach platformy AUTOonline. Wartość pojazdu w stanie sprzed szkody oszacowano na kwotę 52.000,00 zł, zaś koszty naprawy na kwotę 40.274,38 zł. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie została ustalona na kwotę 14.350,00 zł (dowód: zgłoszenie szkody k. 49-52, wycena, k. 77-90, wydruk oferty, k.91).

Decyzją z dnia 11.12.2015r. (...) S.A. w W. odmówiło wypłaty odszkodowania (dowód: decyzja, k.72).

Nie zgadzając się decyzją ubezpieczyciela W. W. zlecił wykonanie stosownej ekspertyzy rzeczoznawcy samochodowemu M. O., który ustalił wartość sprzed szkody na kwotę 70.400,00 zł, wartość szkody na kwotę 38.609,95 zł (dowód: umowa, k.17, wycena k. 18-24, rachunek, k.16).

Pismem z dnia 12 lutego 2016r. W. W. wezwał (...) S.A. w W. do zapłaty kwoty 39.059,85 zł, w tym kwoty 38.609,85 zł tytułem odszkodowania za zaistniałą w dniu 23.10.2015r. szkodę oraz kwoty 450,00 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów prywatnej ekspertyzy w terminie do dnia 25.02.2016r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową (dowód: wezwanie wraz z dowodem nadania, k. 13-14). Wezwanie okazało się bezskuteczne (bezsporne)

Sąd Rejonowy powołując na treść art. 805 § 1 k.c. oraz Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych GoAuto wskazał, iż roszczenie powoda w znacznej części zasługiwało na uwzględnienie.

Celem rozstrzygnięcia okoliczności spornych Sąd Rejonowy dopuścił dowód biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego A. S. na okoliczność ustalenia czy do uszkodzenia pojazdu powoda marki A. (...) nr rej. (...) doszło w deklarowanych przez powoda okolicznościach, ustalenia wartości samochodu przed i po szkodzie oraz wartość kosztów naprawy, co miało bezpośredni wpływ na wysokość odszkodowania należnego powodowi.

Biegły w swej opinii zasadniczej oraz w opiniach uzupełniających, po dokonaniu analizy akt sprawy, akt szkodowych oraz wizji lokalnej miejsca zdarzenia wskazał, iż do uszkodzeń pojazdu powoda mogło dojść w okolicznościach podawanych przez powoda. Biegły wymienił szczegółowo, które elementy pojazdu zostały uszkodzone w wyniku zdarzenia z dnia 23.10.2015r. Biegły wskazał, iż wartość rynkowa samochodu przed szkodą wyniosła 61.100,00 zł brutto, wartość pozostałości 26.100,00 zł, natomiast koszt naprawy pojazdu w oparciu o zapisy ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, dla wariantu serwisowego, kiedy naprawa nie została udokumentowana fakturami za naprawę wyniosła 35.973,79 zł brutto (wariant III kosztów naprawy). Opinie sporządzone przez biegłego A. S. Sąd Rejonowy uznał za logiczne, fachowe i wyczerpujące, przy ich sporządzaniu biegły wykazał się fachowością i należyta znajomością badanych zagadnień.

Sąd Rejonowy wskazał, iż w jego ocenie nie było dopuszczalne ustalenie wartości pojazdu w oparciu o ofertę aukcji internetowej GoAuto. Oferta ta nie jest gwarancją zbycia wraku za podaną kwotę. Platforma ta gwarantuje, że pojazd

zostanie odebrany z jego obecnego miejsca postoju oraz opłacony w całości, jeżeli jego stan faktyczny będzie zgodny z opisem zamieszczonym w systemie GoAuto. Klient który złożył najkorzystniejszą ofertę jest zatem skłonny zapłacić za wrak podaną kwotę, co nie znaczy, że ją zapłaci. W aktach sprawy brak jest informacji na temat opisu pozostałości samochodu na platformie GoAuto. Nie można zatem stwierdzić, czy był on zgodny z rzeczywistym stanem auta. Pozwany nadto nie wykazał, by powód wyraził zgodę na sprzedaż wraku na aukcji internetowej, ani że był do tego uprawniony bez jego zgody. Przede wszystkim jednak taki sposób ustalenia wartości pozostałości samochodu nie został przewidziany w OWU. Ubezpieczyciel mógł zatem jedynie zaproponować powodowi zbycie wraku w tenże sposób ale nie mógł arbitralnie nałożyć obowiązku ustalenia wartości pozostałości w tenże sposób. Zważyć trzeba, że żadne przepisy OWU AC do tego powoda nie obligowały. Dlatego też pozwany ubezpieczyciel nie miał podstaw do ustalenia wartości pozostałości w oparciu o dane uzyskane z platformy internetowej, które przypomnieć należy, bazowały jedynie na możliwej do uzyskania cenie z tytułu sprzedaży tych pozostałości. Wskazać przy tym należy, że nie doszło do realizacji tej oferty, gdyż oferent nie przystąpił do jej sfinalizowania. Oferta ta była nadto ograniczona czasowo do dnia 23.11.2015r., a decyzja pozwanego o odmowie wypłaty odszkodowania była datowana na 10.12.2015r. Oferta licytacyjna ubezpieczyciela nie może być utożsamiana z jego ceną rynkową. Oferta powyższa była jednorazową, złożoną na wniosek firmy ubezpieczeniowej, a rynek sprzedaży uszkodzonych samochodów nie jest ograniczony tylko do jednej, wybranej przez pozwanego platformy internetowej. Tym samym aukcja dostarczyła danych w przedmiocie czysto hipotetycznej pojedynczej transakcji w warunkach, których nie można zakwalifikować jako równoznacznych z wolnorynkowymi.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że wartość należnego powodowi odszkodowania z tytułu uszkodzenia jego pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) w zakresie uszkodzeń pozostających w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 23.10.2015r. wynosi 35.673,79 zł. Do kwoty tej doliczyć jeszcze należało kwotę 450,00 zł, albowiem za usprawiedliwione uznał Sąd również żądanie powoda z tytułu zwrotu kosztów wydatkowanych na przedprocesową ekspertyzę rzeczoznawcy samochodowego. Koszty poniesione przez powoda z powyższego tytułu pozostają w normalnym związku przyczynowym z poniesioną przez powoda szkodą. Powód jako osoba nie posiadająca fachowej wiedzy, celem określenia w pozwie zakresu przysługującego mu roszczenia, miał prawo skorzystać z pomocy fachowca (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie III CZP 24/04, opubl. OSNC/2005/7-8/117). Koszty, zwrotu których powód się domagał (450,00 zł), udowodnione zostały zaś należycie stosownym rachunkiem. O odsetkach orzeczono z mocy art. 481§ 1 i 2 kc. Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Natomiast odsetki od zasądzonej kwoty 450,00 zł należało zasądzić od dnia 19.02.2016r. tj. od dnia doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty wraz z rachunkiem za sporządzoną ekspertyzę. Żądanie pozwu w dalej idącym zakresie podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w myśl art. 100 kpc w zw. § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804) – stosownie do odpowiedzialności za wynik procesu. Łączna suma kosztów procesu ukształtowała się na poziomie 12.404,00 zł, przy czym złożyły się na nie pozycje następujące: 1.953,00 zł – opłata od pozwu, 1.000,00 zł - wynagrodzenie biegłego wypłacone z zaliczki uiszczonej w kwocie 800,00 zł przez pozwanego, 4.817,00 zł - wynagrodzenie fachowego pełnomocnika reprezentującego powoda wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, 4.834,00 zł - wynagrodzenie fachowego pełnomocnika reprezentującego pozwanego wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. a latami skarbowymi od pełnomocnictw. Jako, że powód wygrał proces w ok. 92%, to pozwany winien jest zwrócić mu kwotę 5.777,68 zł tytułem kosztów procesu, o czym orzeczono jak w pkt III wyroku.

Z kolei o brakujących kosztach sądowych, na które złożyło się wynagrodzenie wypłacone biegłemu sądowemu w kwocie 1.401,10 zł tymczasowo z budżetu Skarbu Państwa rozstrzygnięto na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) – pkt. IV wyroku, przy czym odnośnie obciążenia tymi kosztami stron postępowania w pełni aktualne pozostają uwagi poczynione w akapicie poprzednim.

Apelację od powyższego wyroku wniosł pozwany (...) S.A. w W., zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie punktu I., w części zasadzającej kwotę 12.223,79 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 24.11.2015r. do dnia 31.12.2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty i od 450,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19.02.2016r. do dnia zapłaty oraz w zakresie pkt III i IV, co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu w zakresie odpowiadającym zaskarżonej części pkt I wyroku, zarzucając wyrokowi:

1. sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd meriti z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającego na bezpodstawnym przyjęciu, iż wobec uszkodzenia pojazdu A. (...) nr rej. (...) nie mamy do czynienia ze szkodą całkowitą, podczas gdy biegły ustalił wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym w kwocie 61.100 zł, zaś koszt naprawy pojazdu ustalono w oparciu o wiążący strony umowy ubezpieczenia §12 ust. 1 i 2 Załącznika nr 2 do OWU GoAuto opiewający na kwotę 45.396,42 zł przekracza 70% wartości pojazdu, co nakazuje rozliczenie szkody metodą całkowitą;

2. sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd meriti z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającego na bezpodstawnym przyjęciu, iż wartość uszkodzonego pojazdu po zdarzeniu z dnia 23.10.2015r. wyniosła 26.100 zł, mimo iż z przedstawionych przez pozwanego dokumentów wynika, że rynkowa wartość wraku wyniosła 37.650 zł, co wynikało wprost z przeprowadzonej przez pozwanego aukcji internetowej przedmiotowego pojazdu;

3. naruszenie art.2331 k.p.c., mające wpływ na rozstrzygnięcie sporu, polegające na:

- braku wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego i bezpodstawnym przyjęciu, iż wartość wraku pojazdu A. (...) po zdarzeniu w dniu 23.10.2015r. wyniosła 26.100 zł;

- dokonaniu sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przyjęciu, iż wartość pozostałości po pojeździe A. (...) po zdarzeniu z dnia 23.10.2015r. wyniosła 26.100 zł, co zostało ustalone na podstawie opinii biegłego, mimo iż pozwany przedstawił dowód potwierdzający, że wartość rynkowa pozostałości wynosi kwotę 37.650 zł, zaś powód nie próbował nawet dokonać sprzedaży pojazdu po cenie ustalonej przez pozwanego;

- wadliwym uznaniu, iż pozwany nie przedstawił pełnej dokumentacji, dotyczącej przeprowadzonej aukcji sprzedaży pojazdu A. (...), co uniemożliwiło przyjęcie tejże kwoty jako miarodajnej dla wyliczenia odszkodowania, skoro przedstawiona przez pozwanego aukcja internetowa zawierała wszelkie niezbędne dane pojazdu, pozwalające na zapoznanie się przez profesjonalny podmioty, biorące udział w aukcji ze stanem technicznym pojazdu;

4. naruszenie art.353¹ k.c. w zw. z art.805§1 k.c. w zw. z §12 ust. 3 i 4 załącznika nr 2 do OWU GoAuto, przez ich błędną interpretację i uznanie, że prawidłowe w kontekście postanowień umownych pozostaje wyłącznie ustalenie wartości pozostałości pojazdu w oparciu o wyliczenia systemu E., w sytuacji gdy zgodnie z umową ubezpieczenia autocasco obliczenie wartości rynkowej pozostałości pojazdu winno uwzględniać „sytuację rynkową w zakresie obrotu pojazdami uszkodzonymi”, tj. winno uwzględniać wynik oferty zakupu uzyskanej podczas aukcji, a w konsekwencji błędne ustalenie wartości szkody całkowitej;

5. naruszenie art.361§2 k.c. w zw. z art.363§1 k.c. w zw. z §12 ust. 4 OWU AC przez uznanie, że wysokość szkody poniesionej przez powoda wyniosła 35.673,79 zł, podczas gdy szkoda doznana przez powoda wyniosła maksymalnie 23.450 zł, bowiem w przedmiotowej sprawie zaistniała szkoda całkowita, wobec czego wartość wraku pojazdu winna być ustalona w oparciu m.in. o sytuację rynkową z zakresu obrotu pojazdami uszkodzonymi, co w ogóle nie zostało wzięte pod uwagę w przedmiotowej sprawie;

6. naruszenie art.354§2 k.c. poprzez jego niezastosowanie, co winno skutkować uznaniem, iż powód jako właściciel pojazdu A. (...) przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody poprzez brak współdziałania z pozwanym przy sprzedaży wraku pojazdu po cenie ustalonej przez pozwanego w drodze aukcji internetowej;

7. naruszenie art.805§1 k.c. poprzez bezzasadne uznanie, iż pozwany jest zobowiązany do zwrotu na rzecz powoda kwoty 450 zł tytułem sporządzonej prywatnej ekspertyzy rzeczoznawcy samochodowego, pomimo tego, że wiążąca strony umowa ubezpieczenia autocasco nie przewiduje możliwości zwrotu prywatnej ekspertyzy.

W konsekwencji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części, tj. w zakresie pkt I zasądającego na rzecz powoda kwotę 12.223,79 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 24.11.2015r. do dnia 31.12.2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty i od 450,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19.02.2016r. do dnia zapłaty oraz w zakresie pkt III i IV i orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa w tym zakresie oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia co do kosztów postępowania odwoławczego.

Pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie apelacji jako bezzasadnej i zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w sposób wszechstronny rozważył zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i poczynił prawidłowe, znajdujące należyte odzwierciedlenie w tym materiale ustalenia faktyczne, które Sąd odwoławczy w całości podziela i przyjmuje za swoje. Na aprobatę zasługują też wyprowadzone na podstawie tych ustaleń wnioski i ocena prawna.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się przypisywanego mu uchybienia w postaci naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Nie jest bowiem prawdą - jak wywodzi skarżący - że Sąd dokonał dowolnych ustaleń w zakresie określenia szkody w pojeździe powoda na skutek wypadku z dnia 23 października 2015r. Zaznaczyć przy tym wypada, że skarżący nie wykazał, by w omawianej kwestii Sąd Rejonowy uchybił podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów, tj. regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów, podczas gdy tylko w razie wykazania takich uchybień można mówić o naruszeniu art. 233 § 1 k.p.c. (tak m.in. wyroki SN: z dnia 16 grudnia 2005 r., III CK 314/05, Lex nr 172176, z dnia 11 kwietnia 2006 r., I PK 169/05, Wokanda 2006/11/23, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 maja 2013 r., VI ACa 1379/12, Lex nr 1331150 i powołane w jego uzasadnieniu orzecznictwo).

Sąd Okręgowy nie zgadza się z twierdzeniem apelującego, iż ustalenia Sądu Rejonowego co do rodzaju szkody i ostateczne przyjęcia, że w sprawie nie mamy do czynienia ze szkodą całkowitą były dowolne i nie uwzględniały zgromadzonego materiału dowodowego.

Wobec faktu, iż spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy w sprawie mamy do czynienia z tzw. szkodą całkowitą, Sąd Rejonowy prawidłowo dopuścił dowód z opinii biegłego z techniki samochodowej i ruchu drogowego A. S. na okoliczność ustalenia wartości pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) sprzed szkody, po szkodzie oraz kosztów naprawy.

W opinii sporządzonej przy uwzględnieniu zapisów Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych AutoGo, biegły wartość pojazdu przed szkodą wyliczył na kwotę 61.100 zł brutto. Koszty naprawy biegły oszacował natomiast w trzech wariantach – w wariantcie I (przy przyjęciu stawek za roboczogodzinę w wysokości 110 zł netto, wykorzystaniu części zamiennych nieoryginalnych oraz części zamiennych oznaczonych logo producenta pojazdu), w wariantcie II serwisowym oraz w wariantcie III (przy przyjęciu stawek za roboczogodzinę w wysokości 60,17 zł netto, wykorzystaniu części zamiennych nieoryginalnych oraz części zamiennych oznaczonych logo producenta pojazdu). Koszty naprawy wyniosły odpowiednio: 39.714,93 zł brutto dla wariantu I, 45.396,42 zł brutto dla wariantu II i 35.673,79 zł brutto dla wariantu III. Zarówno w wariantcie I jak i III koszty naprawy nie przekroczyły 70% wartości pojazdu przed szkodą.

Zważywszy na zapis § 11 ust. 3 i 9 OWU Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, iż w sprawie niniejszej koszty naprawy nie mogą zostać ustalone w wariantcie serwis. Z polisy zawartej między stronami wynika, że została ona zawarta w wariantcie serwis, jednakże zgodnie z §11 ust.9 OWU jeżeli pomimo zawarcia umowy w wariantcie serwis, naprawa nie została udokumentowana fakturami ubezpieczyciel ustala odszkodowanie biorąc pod uwagę sposób ustalenia odszkodowania w wariantcie kosztorys. Skoro w sprawie niniejszej naprawa nie została udokumentowana fakturami, błędne jest stanowisko apelującego jakoby koszty naprawy winny być określone na kwotę 45.396,42 zł (wariant II – serwisowy - według opinii biegłego).

Sąd Okręgowy nie dopatrył się po stronie Sądu Rejonowego błędów w zakresie logicznego rozumowania przy ustaleniu wartości pozostałości po pojeździe A. (...). W opinii Sądu Okręgowego ustalenia biegłego z zakresu techniki samochodowej, który wartość samochodu po szkodzie wyliczył na kwotę 21.100 zł brutto (opinia uzupełniająca k.334) nie zostały skutecznie obalone materiałem dowodowym, przedstawionym przez pozwanego. Pozwany w tym zakresie powołuje się bowiem wyłącznie na aukcję internetową, która w żaden sposób nie gwarantowała, iż pojazd powoda po szkodzie faktycznie zostanie nabyty za kwotę 37.650 zł brutto. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż w czasie trwania procesu oferta ta była nieaktualna (ograniczenie czasowe do dnia 23.11.2015r.), zaś pozwany nie wykazał aby ponownie pojawiła się oferta nabycia pojazdu powoda za w/w kwotę. Ponadto jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy firma (...) gwarantowała jedynie, iż pojazd zostanie odebrany z jego obecnego miejsca postoju oraz opłacony w całości – jeżeli jego stan faktyczny będzie zgody z opisem zamieszczonym w systemie A.. Oferta wystawiona przez pozwane Towarzystwo poza fotografiami obrazującymi stan pojazdu nie zawierała opisu szkody i jej rozmiaru, stąd też nie można wykluczyć, iż potencjalny nabywca po dokonaniu oględzin pojazdu odmówiłby sfinalizowania transakcji.

Za nietrafiony Sąd Okręgowy uznał zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art.354§2 k.c. poprzez jego niezastosowanie. Argumentacja pozwanego, iż powód winien z nim współpracować na etapie postępowania likwidacyjnego celem zbycia wraku pojazdu w drodze aukcji internetowej nie może być w sprawie niniejszej uwzględniona. Pozwany pomija bowiem fakt, iż powód od początku kwestionował ustalenia ubezpieczyciela, iż w sprawie mamy do czynienia z tzw. szkodą całkowitą. Jak się ostatecznie okazało powód słusznie, czego wyrazem jest rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, domagał się zapłaty odszkodowania stanowiącego równowartość kosztów naprawy pojazdu. W tych okolicznościach nie sposób uznać, że powód miałby być zainteresowany sprzedażą pojazdu w stanie uszkodzonym za kwotę proponowaną przez pozwanego.

Zgodzić się należy z pozwanym, iż powołana przez Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu wyroku, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2004r. (III CZP 24/04) dotyczy odszkodowania przysługującego z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, co jednak nie oznacza, iż orzeczenie Sądu Rejonowego w zakresie obciążania pozwanego kosztami prywatnej ekspertyzy sporządzonej na zlecenie powoda, jest nieprawidłowe.

Stosownie do treści art.805§1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Natomiast w myśl art.471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W sprawie niniejszej powód poniósł szkodę na skutek nieprawidłowego wykonania przez pozwanego umowy ubezpieczenia autocasco z dnia 23 kwietnia 2014r. Błędne oszacowanie szkody przez pozwanego, który jak wykazało niniejsze postępowanie nieprawidłowo ustalił, iż w wyniku zdarzenia z dnia 23 października 2015r. w pojeździe powoda powstała szkoda całkowita, wymusiło na powodzie potrzebę zasięgnięcia prywatnej opinii rzeczoznawcy. Powód jako osoba nie mająca fachowej wiedzy celem określenia w pozwie wysokości roszczenia, był zobowiązany skorzystać z pomocy fachowca. Z tego tytułu powód poniósł koszty w wysokości 450 zł, co stanowi kwotę odszkodowania należną powodowi z tytułu nieprawidłowego wykonania umowy przez pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

Uwzględniając wynik postępowania odwoławczego, o kosztach procesu za instancję odwoławczą, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800, ze zm.), jak w pkt II sentencji wyroku.

SSO Alicja Wiśniewska SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Aneta Ineza Sztukowska